

Kvinden og Samfundet

NR. 11 DECEMBER 1963

Dansk Kvindesamfunds formål er: at udvikle og dygtiggøre kvinder til den fuldmyndige borgers ansvar og arbejde, at arbejde for gennemførelsen af kvinders fulde ligestilling med mænd i familie, samfund og stat, at forbedre kvinders og børns kår, særlig ad lovgivningens vej.

Redaktion og ekspedition

Kvindernes Bygning
Niels Hemmingsensgade 8—10
København K.

Redaktør: Eva Rude,
Ved Furesøen 12, Holte
Holte 1768

Næste nummer af bladet udkommer i jan. Artikler og meddelelser, der ønskes optaget, må være redaktionen i hænde senest den 15. dec.

Annonceekspedition og tryk:
Dy-Po Tryk,
Sønderborg,
telefon (044) 2 26 75

Dansk Kvindesamfund

Landsformand: Lis Groes,
træffes efter aftale.
Brevne bedes sendt til kontoret,
Niels Hemmingsensgade 8—10,
København K.
Kontorid: 10—16, lørdag lukket.
Telefon Byen 7837.
Girokonto: 1967.

ORKANEN BETTY

En af de voldsomme orkaner, som med mellemrum raserer USA, er i øjeblikket ved at piske sig op over de små samfund på det vældige kontinent. I almindelighed plejer man at kalde disse storme ved et kvindenavn, og i dette tilfælde må det så blive Betty efter sociologen Betty Friedan, som har rejst den. Hun har fornylig udgivet en bog: »The Feminine Mystique«, hvori hun hårdt anklager den amerikanske kvinde for at spille barnlig og beregnende, en voksen Lolita, som udelukkende har sat sig det mål at klappe en mand i sine feminine fangarme. Disse arme med tilhørende krop ofrer hun timers pleje og omsorg på, hun skyr ingen midler for at gøre sit ydre så attraktivt som muligt. I tilsvarende grad mener Betty Friedan, at hun forsømmer sit indre.

Tendensen i denne udvikling kan være uendelig farlig for kvinderne. Man kan ikke bevidst standse sin udvikling og gøre sig dummere, end man er, uden at det tilsigtede resultat inden længe indfinder sig, og dumheden virkelig breder sig. Er det kvindens ønske at spille hjælpeløs og svag og åh, så yndig i det lille forstadsrækkehus, vil der ikke gå lang tid, før hun er den fangne sangfugl i det gyldne bur, som man husker det fra filmen: »Dit navn er kvinde«.

Kvindens plads er i samfundet, og om hun så udfører sin daglige gerning i hjemmet eller ude i erhvervslivet bliver en anden sag. Hjemmet alene er for lille en plads til kvinden i dag, ingen kan mere være tjent med det, allermindst den opvoksende slægt, da dumme opdragere aldrig kan blive gode læremestre. Måtte kvinden i samfundslivet blive fremtidens feminine ideal — det gælder vor frihed — stormklokkerne har ringet første gang.

E. R.